

Graversen-udvalget til, at barnet og den unge og forældrene ofte har overensstemmende interesser i at blive beskyttet mod det offentliges magtfordrejning eller magtfuldkommenhed. Der blev samtidig i udvalget peget på, at udbyggede retssikkerhedsgarantier kan være ensbetydende med en ensidig varetagelse af forældreinteresser på bekostning af børnene. Det er ikke altid børn og forældre har sammenfaldende interesser. Børn og forældre kan have fælles interesser i retssikkerhed, men børn kan tillige have behov for retsbeskyttelse, det vil fx sige et retligt værn imod overgreb og imod opvækstvilkår, der skader dets sundhed eller udvikling.

Diskussionen om børns retssikkerhed og retsbeskyttelse er blevet aktualiseret igennem 1990-erne, bl.a. som følge af Danmarks ratifikation den 19. juli 1991 af FN's Konvention om Barnets Rettigheder (Børnekonventionen). Børnekonventionens bærende ide om, hvad der er til barnets bedste afspejles direkte i lovgivningen om særlig støtte til børn og unge. Debatten om børn og unges rettigheder har ligeledes ført til en permanentgørelse af Børnerådet.

Bl.a. resultater af undersøgelser, status på Regeringens handlingsplan for de svagest stillede børn og unge 1994, konkrete sager, der har været fremme i offentligheden, meldinger fra politikere, fagpersoner og andre, har vist behov for at styrke indsatsen på området for støtte til børn og unge.

Regeringen har på denne baggrund fundet det afgørende at fremsætte et lovforslag, der i højere grad kan sikre, at støtten ydes til barnets bedste, at den tidlige indsats overfor barnet styrkes, at muligheden for kontinuitet i anbringelserne forbedres og at tidsperspektiverne i anbringelserne skaber større stabilitet for barnet og den unge.

Et hovedsigte med lovforslaget er, at der skal sikres bedre og mere stabile opvækstvilkår for den lille gruppe af børn og unge, der er mest udsatte eller omsorgs-svigtede. Der skal sættes ind med forebyggende foranstaltninger så tidligt som muligt, for at få løst problemerne, mens de er små. En anbringelse skal ske så tidligt som muligt, hvor den er den nødvendige og rigtige foranstaltning. Støtten til forældrene skal styrkes under barnets eller den unges anbringelse, og der skal sikres et så stabilt anbringelsesforløb som muligt, når først barnet eller den unge er anbragt uden for hjemmet. Formålet er ikke at lægge op til flere anbringelser på bekostning af den forebyggende indsats generelt.

Herudover har regeringen fundet det væsentligt at øge mulighederne for en mere glidende overgang til voksertilværelsen for de mest udsatte unge. Flere politikere, organisationer, fagpersoner og andre har hen-

ledt opmærksomheden på problemer som unge - tidligere anbragte - har i forbindelse med overgangen fra ophold i et anbringelsessted til ophold i selvstændig bolig.

2. Gældende ret

2.1. Støtten ydes til barnets bedste

Efter servicelovens § 32 er formålet med at yde støtte til børn og unge med særlige behov at skabe de bedst mulige opvækstvilkår med samme muligheder for personlig udfoldelse, udvikling og sundhed, som andre unge har. Støtten ydes tidligt og sammenhængende, så begyndende problemer hos barnet eller den unge så vidt muligt kan afhjælpes i eget miljø. Støtten udformes ud fra en konkret vurdering af barnets eller den unges og familiens forhold. Barnets eller den unges synspunkter skal altid inddrages og efter alder og modenhed tillægges passende vægt. Problemerne skal så vidt muligt løses i samarbejde med familien og med dennes medvirken. Ved valg af foranstaltning bør det tilstræbes, at barnet eller den unge kan blive i hjemmet.

2.2. Tidlig indsats

2.2.1. Underretningspligt

Efter servicelovens § 6 fører kommunen tilsyn med forholdene for børn og unge under 18 år i kommunen. Alle der får kendskab til, at et barn eller en ung under 18 år udsættes for vanrøgt eller nedværdigende behandling eller lever under forhold, der bringer dets sundhed eller udvikling i fare, har pligt til at underrette kommunen, ligesom personer, der udøver offentlig tjeneste eller hverv, skal underrette kommunen, hvis de under udøvelsen af tjenesten eller hvervet får kendskab til forhold, der giver formodning om, at et barn eller en ung under 18 år har behov for særlig støtte.

2.2.2. Tværfagligt samarbejde

Hvis det må antages, at et barn eller en ung trænger til særlig støtte, skal kommunen sørge for, at barnets eller den unges forhold undersøges, herunder inddrage fagfolk, som allerede har viden om barnets eller den unges og familiens forhold, fx sundhedsplejersker, pædagoger, psykologer eller lærere.

2.2.3. Tidlig anbringelse

Når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte, skal kommunen fra begyndelsen vælge den eller de foranstaltninger, som må anses for mest formålstjenlige i forhold til de afdækkede problemer.